

Μεσάζοντες. Μια χρήσιμη επαγγελματική τάξη. Ωστόσο, ανήκουν στους επιτηδευματίες, στους οποίους, οι πολίτες απευθύνονται από ανάγκη. Ειδικά σε εποχές κρίσεων. Δεν είναι σαφές, πως, τίνι τρόπω δηλαδή, κάποιος βαπτίζεται μεσίτης, αλλά όπως σε όλα τα επαγγέλματα έτσι και σε αυτό υπάρχουν οι καλοί και οι κακοί λειτουργοί.

Τουτέστιν οι σοβαροί, οι χαβαλέδες, οι φιλόδοξοι, οι εργατικοί, οι αγχώδεις, οι τενεκέδες και οι συνδυασμοί αυτών. Αφήνουμε τους σοβαρούς, τους σωστούς και τους αποτελεσματικούς ασχολιαστούς και ασχολούμαστε με τους προβληματικούς. Πίσω από μια προβληματική συμπεριφορά, μπορεί να κρύβεται οτιδήποτε. Όπως συμφορά ή απάτη, δράμα ή αναλγησία, τεμπελιά ή αμοραλισμός, μπορεί και αδιέξοδο. Είναι μυστήριο μέγεθος η ζωή, και οι ανάγκες την κάνουν ακόμα πιο μυστήρια.

Να λοιπόν μια, εκ των πραγμάτων, μελέτη και ουχί θεωρητικής μορφής, πάνω στους εκπροσώπους της φυλής των μεσαζόντων. Μια ντουζίνα περιπτώσεων, που επιχειρεί να χαρτογραφήσει τα θολά νερά των μεσητικών οριζόντων, στις νεφώδεις και ατελείωτες, μνημονιακές μέρες που διανύει ο τόπος.

Περίπτωση Α' (λφα): ο Σαχλός.

Το γεγονός ότι είναι ομοφυλόφιλος δεν απασχολεί. Ίσως κάποιους ενοχλεί η θηλυπρέπειά του, αλλά αυτό είναι πρόβλημά τους. Ναι, εντάξει εντριγκάρει ολίγον, τα μικροαστικά μας κατάλοιπα, το γεγονός ότι είχε νυμφευθεί ομόφυλό του, σε γκράντε τελετή μάλιστα, στο Μεγάλο Μήλο, αλλά στο φινάλε δική του ζωή, δικές του επιλογές. Και ας μην ξεχνάμε ότι υπήρξαν gay πιο straight από τους ετερόφυλους. Ενώ εις τους δέλτους της Ιστορίας και ο Γεώργιος Στρέιτ έχει καταγραφεί με μελανά χρώματα, για ετέρους λόγους βεβαίως και όχι για gay νταϊλίκια, όπως θα τραγουδούσε η Κατερίνα Σ. τους στίχους του Τζιμάκου Π.

Ενοχλεί όμως λίγο, ότι φάνηκε άσχετος με τη δουλειά του, ενοχλεί πολύ ότι ήταν χαρακτηριστικά επιπόλαιος μοιράζοντας υποσχέσεις απολύτως ανεφάρμοστες. Και ενοχλεί ακόμα περισσότερο όταν εξαφανίστηκε, χωρίς να δώσει τις τυπικές έστω δικαιολογίες, ένα κάποιο επαγγελματικό άλλοθι, για περίπτωση που κατέρρευσε θορυβωδώς, εν μέσω ψευδών. Σε συνδυασμό με τις τόσο εξόφθαλμα σαχλές δημόσιες σχέσεις και τα χαριεντίσματα στη μικρή πλατεία του Μπιντέ (γεια σου Μάριε Χάκκα), έδεσε και η ιδιότητα του δημοτικού συμβούλου που κατείχε. Κάποιοι τον ψήφισαν και κάποιοι κάνουν δουλειές μαζί του. Συμπέρασμα: Οι σαχλοί χωρούν παντού.

Περίπτωση Β' (ου): ο Παγωτατζής.

Ήταν και γνωστός ο μπαγάσας. Ταπεινός στην καθημερινότητα, εμφάνιση μετρία, εικόνα ηπία, τικ ολίγα μεν, χαρακτηριστικά δε. Πλην όμως οι επαφές και οι γνωριμίες με τα υψηλότερα σκαλοπάτια της κοινωνίας, παρούσες και ουσιαστικές. Σχέσεις με τους πετρελαιάδες, με τους μεγαλοδικηγόρους με τα Φεράρια και τις αντίστοιχες κουβέντες. Επαγγελματικοοικονομικά άρτιος, δίχως προβλήματα με μαγαζί καλό και παλαιό, πράγμα που δεν τον εμπόδισε να ανοίξει και πρωτοποριακό παγωτατζίδικο σε σικ γειτονιά. Υποχρεώσεις μεδέν. Νάδα. Γονείς θανόντες, σύζυξ ποτέ, απόγονοι παρομοίως.

Τι ώθησε το συγκεκριμένο πρόσωπο, να κάνει δουλειές ως μεσίτης στα 60 φεύγα του, χωρίς καμιά, μα καμιά ανάγκη, είναι ανερμήνευτο. Θα ήταν αδιάφορο, ή γραφικό αν τελούσε τη συγκεκριμένη ιδιότητα με τρόπο σωστό. Σωστό, τουλάχιστον, σε όσους γνωρίζει. Πλην όμως μετά από χειρισμούς όπου η προχειρότητα εβασίλευσε και το ψεματάκι το είχε τόσο εύκολο στην άκρη των χειλέων του, ομού μετά άλλων αντιαθλητικών φάουλ, τον τοποθέτησε στην λίστα των πρώην γνώριμων. Έκλεισε και το παγωτατζίδικο. Αμην και άδικο.

Περίπτωση Γ' (ού): η Ελαμωρέ

Περίπτωση, Ίσ(ι)ωμα όλα. Χαμογελαστή και χαρούμενη πάντα. Πως να γίνεται αυτό; Ανεξήγητο μοιάζει. Ίσως με τη συμβολή της φαρμακευτικής. Οι καιροί είναι δύσκολοι για όλους, δεδομένο αυτό, αλλά θέλει την προσοχή του. Τέλος πάντων αισιόδοξη, με καλή διάθεση μονίμως, με ένα προφίλ που ήταν πρόθυμο και βέβαιο πως ήταν ικανό να πετύχει κάθε αποστολή. Ευγενής και παρακλητική στην πρόοδο της εργασίας, έως και πειστική στο να τα πουλήσουμε. Όλα.

Όταν όμως πουλάς από ανάγκη αυτό το στυλάκι ενοχλεί. Και θα ενοχλούσε πολύ περισσότερο όταν μετά από περιπετειώδη συνάντηση πωλητών αγοραστών μεσιτών, ο αλλοδαπός αγοραστής επιδεικνύοντας συμπεριφορά προσβλητική, επιθετική απολύτως απαράδεκτη, αποχώρησε πετάγοντας κουβέντες ύποπτου περιεχομένου, σε γλώσσα που γράφεται με ιδεογράμματα. Τότε λοιπόν αντί άλλων ακούστηκε από την πλευρά των μεσιτών: *«Και τώρα τι τα γίνει με την βίλα των 4 εκατομμυρίων που θέλει;»*. ας το κάνουμε πιο κατανοητό. Δεν τους ακούμπησε το ξεφτιλίκι και τα κινέζικα μπινελίκια. Τους τρόμαξε η μεγάλη δουλειά, που κινδύνευε να μην γίνει. Ντροπή; Μπαα!

Περίπτωση Δ' (ού): ο Πετυχημένος

Νότια προάστια. Γραφείο με πολλά απαρτμάν. Κάτι σαν μέγκα μπαζάρ ακινήτων. Κινεζούλες περιφέρονται με κινητά στο χέρι συνομιλώντας, βουτηγμένες στη χαρά. Χρήματα και ακίνητα αλλάζουν χέρια, σε ένα κομμάτι ενός παζλ που λέγεται παγκοσμιοποίηση – ύφεση - μνημόνια – ελλάς το μεγαλείο σου. Σύσκεψις. Παρόντες ο Πετυχημένος αφεντικός του γραφείου, χαμογελαστός ανοικτός, ήρεμος, το δεξί του χέρι, κυρία καριερίστρια σοβαρή, ο μηχανικός του, αμφότεροι με χαμηλωμένους οφθαλμούς, ενώπιον του μεγάλου, ο μεσάζων μεσίτης και ο πωλητής.

Πλην των δυο τελευταίων κανείς δεν είναι ενημερωμένος. Ο μηχανικός που είχε κάνει την αυτοψία είχε ξεχάσει ότι υπήρχε υπόγειο, η καριερίστρια δεν είχε καν διαβάσει τις 300 λέξεις της παρουσίασης και ο αφεντικός ήτο απολύτως ανειδημέρωτος. Επιπροσθέτως είχαν στήσει και τον πωλητή 45 λεπτά. Είχαν δουλειές, είπαν λες και αυτή δεν ήταν δουλειά. Ήταν ελεημοσύνη. Τέλος πάντων παρ' όλη την επιπολαιότητα και την προχειρότητα που επέδειξαν, είχαν τα κουράγια να κάνουν παζάρια σε κάτι που δεν ήξεραν πως είναι. Και όλα αυτά με ευγένεια, καλή διάθεση και χαμόγελα.

Περίπτωση Ε' (ψιλόν): ο Αφάσιος

Χαλαρός, ήρεμος και αργός σε υψηλό επίπεδο, με γυαλιστερό το πρώην τριχωτό της κεφαλής, κατέφθασε ενδεδυμένος με ένα φιλελεύθερο militaire look, δύσκολος τω όντι συνδυασμός, αλλά τον είχε πετύχει. Υπόδηση με ακριβό αθλητικό πατούμενο. Τα είχε πάρει τα κιλάκια του από την πρώτη νιότη, αλλά πρόβαλε με άνεση το δαφνοστεφανομένο αθλητικό παρελθόν του, ομού μετά συμβουλών περί φυσικής κατάστασης και κάτι νους υγιής και τα τοιαύτα.

Ήρθε λοιπόν με αυτή την αύρα, περιόδευσε εις το κλιμακοστάσιο, είχε κάτι το αρχόντικο πάνω του, ένα είδος μεγαλοπρέπειας σε συνδυασμό με το αλήτικο που απαιτείται στα γήπεδα. Άλλος δύσκολος συνδυασμός αυτός. Μόνον ο πρίγκιπας του Νερέτβα έχει υπάρξει ως ο τέλειος εκπρόσωπος σε αυτό τον συνδυασμό, μην το λησμονούμε. Περιόδευσε λοιπόν, είπε λόγια όμορφα, είπε ότι τον ενδιέφερε και θα είχε σύντομα προτάσεις. Πλην όμως ασχολήθηκε, όσο και ο πρίγκιπας του Νερέτβα. Τουτέστιν καθόλου. Εξαφανίστηκε ever after.

Περίπτωση ΣΤ' (ού): Ο είναι διαθέσιμο;

Επικοινωνεί κατά ριπές, με τρόπο ευγενικό, πληθυντικούς και τα τοιαύτα. Με μια ερώτηση πάντα. Είναι διαθέσιμο; Εννοώντας το προς πώληση αντικείμενο. Εφόσον η απάντηση είναι καταφατική, έρχεται η δεύτερη ατάκα, πάντα ίδια και αυτή: *«Ευχαριστώ σύντομα θα τα ξαναπούμε, διότι έχω κάποιον που ενδιαφέρεται σοβαρά»*.

Μόνο που αυτός ο κάποιος που ενδιαφέρεται σοβαρά, δεν εμφανίζεται ποτέ. Περνούν λίγες εβδομάδες, οπότε ξαναγίνεται η ίδια επικοινωνία με ακριβώς ίδιο περιεχόμενο. Υπάρχει η εντύπωση πως αυτή η επικοινωνία θα συνεχιστεί εις το διηνεκές, ανεξάρτητα της πώλησης. Η ζωή είναι γεμάτη γούστα.

Περίπτωση Ζ' (ήτα): Ο Αρχιτέκτων

Γεννημένος στην Πόλη, σπουδαγμένος στο Μετσόβειο, αλλά η ανάγκη τον έσπρωξε το μεσιτιλίκι. Κομπλικέ περίπτωση. Νταλαβερίζεται με τις πιο χίλιες και μια νύχτα φυλές. Τούρκοι, Λιβανέζοι, Παλαιστίνιοι κάτι άλλοι μεσανατολίτες, αλλά και Ελβετοί. Φωνή μαλακή, ήσυχη κινητό και σημειώσεις είναι τα πολεμοφόδιά του. Κινητικός, ομιλεί την ελληνικήν, την τουρκικήν, την αγγλικήν. Τα ντεσού του;

α'. καλούσε Παρασκευή βράδυ για συνάντηση Σαββάτο πρωί. Σχεδόν εκ συστήματος. Υπήρχε η βεβαιότητα ο πωλών θα ήτο πάντα διαθέσιμος. β'. Η απουσία απόκρισης. Έρχεται, δειγματίζει, ναι μας ενδιαφέρει, πόσο; Τόσο; ναι θα τα πούμε. Περνούν οι ημέρες, του λες τι γίνεται; Σου λέει την Τετάρτη θα σας πω. Περνούν Τετάρτες πολλές, έρχεται και η Μεγάλη Τετάρτη μα δεν σου έχει πει κάτι, αλλά επανέρχεται και παίζει τον ίδιο ρόλο, στο ίδιο έργο με άλλους αγοραστές, μια Παρασκευή βράδυ, μετά το Δεκαπενταύγουστο.

Περίπτωση Η' (τα) : ο Αμυντικός

Νέος, ευγενής, που η μοίρα τον έφερε να διακονεί την μεσιτεία. Προσεκτικός και ταχύς όταν ψήνεται η δουλειά, αργός και αδιάφορος όταν το πράμα αρχίζει να σκοντάφτει. Συνεπέστατος όταν ξεκινάει η δουλειά, χασομέρης όταν εκπνέει άνευ αποτελέσματος. Η άμυνά του, ξεκινά όταν στις ανταλλαγές των email αρχίζεις να δείχνεις τη δυσφορία σου για το πλήθος των στοιχείων που ζητούν οι αγοραστές. Του λες λοιπόν ότι όλα αυτά που ζητούνται δεν είναι της παρούσης, και του δίνεις να καταλάβει ότι το πράγμα έχει χαλάσει, συνεπώς ας μην ταλαιπωρούμεθα.

Του περνάς και μια δόση ελαφράς και κόσμιας ειρωνείας, την οποία καταπίνει άνευ αντιδράσεως, εσύ μένεις με την απορία αν την αντελήφθη, αυτός κωλυσιεργεί έτι περαιτέρω. Έτσι αργά φτάνουμε στο τέλος με μια δικαιολογία αστεία στο περιεχόμενό της. Του ανακοινώνεις λοιπόν την χαρά για την γνωριμία και την απόφασή σου να διακοπεί κάθε συνεργασία. Το ότι επανέρχεται άμεσα με το ερώτημα αν επωλήθη το σφάγειον, σε στεναχωρεί και το αφήνεις αναπάντητο. Έπαιξε καλή άμυνα, αλλά δεν έσωσε την παρτίδα. Τη δική του παρτίδα, της αξιοπρέπειας.

Περίπτωση Θ' (ήτα): Ο Διεθνής

Κατά το ήμισυ Έλλην, κατά το άλλο ήμισυ με κουλτούρα γαλλική. Με πλούσιες εξοχώριες παραστάσεις, παρά το νεαρόν της ηλικίας του. Η αναζήτηση ενός καλύτερου μέλλοντος τον έστειλε εις τας αγκάλας της μοχθηρής μεσιτείας. Ευγενής και επαγγελματικότατος, τυπικός και σχολαστικότατος. Όλα τούτα στο ξεκίνημα. Υπάρχει όμως και το φίνις, όπως λεν και στη γλώσσα του Μολιέρου.

Εκεί λοιπόν, που έχεις μια θετική άποψη ενός συγκροτημένου επαγγελματία, εκεί που έχεις προ ημερών ορισμένη συνάντηση για την εξέταση του προς πώληση αντικειμένου, ενώ ήδη έχεις ξεκινήσει για αυτή τη συνάντηση, σου στέλνει e-mail, ευγενικό τω όντι, που σου ακυρώνει την επίσκεψη και αφήνει μια βεβαιότητα για συνεργασία στο μέλλον. Μια ώρα νωρίτερα. Όχι τηλέφωνο. Email. Όχι μια μέρα ή δυο νωρίτερα. Μια ώρα πριν την συνάντηση. Αν δεν ήταν τόσο γελοίο, θα ήταν πολύ προσβλητικό. Εννοείται πως ποτέ δεν έγινε καμιά μελλοντική επικοινωνία.

Περίπτωση Ι' (ώτα): Ο Πουσαιθανάση

Με την φήμη του αποτελεσματικού κατέφθασε, άνετος, πολύ άνετος, ευχάριστος και με την ίδια φήμη ξεχάστηκε, μέχρι την μέρα που επανήλθε, με δική του πρωτοβουλία, μη ενθουμούμενος πως προέκυψε η επαφή για την δουλειά. Κατέφθασε στο σημείο κατασπαράσσοντας ένα τυροπιτοειδές. Άφησε με τέχνη την χαρτοπετσέτα σε ένα πρεβάζι.

Εντός ολίγου, κατέπλευσε και έτερος συνάδελφος του, που με τη σειρά του κουβάλησε τον πελάτη. Ήτο μια μικρόσωμη Κινέζα, αμίλητη, αγέλαστη, απρόσιτη που φωτογράφησε, βιντεοσκόπησε. Στο μεταξύ, οι δυο μεσίτες υπέγραψαν ένα συμφωνητικό μεταξύ τους. Αποχώρησε ο φέρων την Κινέζα με την Κινέζα, οπότε ο αποτελεσματικός, έβγαλε την εντολή που υπέγραψε με τον πωλητή. Την οποία λησμόνησε στο ίδιο πρεβάζι που είχε εγκαταλείψει την χαρτοπετσέτα. Δεσμεύτηκε να απαντήσει σε πέντε μέρες. Δεν απάντησε ποτέ.

Περίπτωση ΙΑ' (ιώτα άλφα): Τα Κυρίζ(ι)α.

Εκπρόσωποι άπερ πλας κλας. Μετέρχονται της Ευρωπαϊκής παιδείας. Ευγενείς, καλοντυμένοι, μελετημένοι, με το ποίημα έτοιμο στην άκρη των χειλιών τους. Υπηρετούν και επιχειρούν σε γραφεία μούτσο γκράντε. Το πρόβλημα τους ποιο να είναι; Η αποκλειστικότητα. Μάλιστα μόνον με αυτούς μιλάς. Και για να τιμωρηθείς πιο πολύ σε χρεώνουν συν 50%. Έτσι νταηλίκι. Αν θες κύριε. Αν δεν θες walk the line.

Τα δε θηλυκού γένους μέλη αυτής της φυλής, είναι σοβαρά, τυπικά, με σκοπό να κερδίσουν αμέσως σεβασμό, και όπου δε χρειαστεί, κυρίαρχα. Αδιανόητο να σκεφτείς ότι μπορεί μια στιγμή να ξεφύγουν και να δεις τη λεκάνη τους να κινείται και τα τακούνια τους να χτυπάνε τα παρκέ στο ρυθμό που ο Buddy Guy ερμηνεύει το What Kind Of Woman Is This με τα πνευστά και τα κρουστά ψηλά, στον αστερισμό του δαίμονα. Συνοδεύοντας με στεντόρια φωνή:
«The gates of Heaven must be open, I think I saw an angel just walk by...»
. Αδιανόητο αλλά τόσο ποθητό. Είναι η

δυσαισθητικότητα του ανθρώπου. Στον 21ο αιώνα αυτή η, συχνά βολική δυσαισθητικότητα, παραχωρεί όλο και πιο πολύ τη θέση στη διπολικότητα. Πράγμα απειλιτικό και καθόλου γοητευτικό.

Περίπτωση IB' (ιώτα βήτα & τελευταία): Η θρασύτητα

Πειστική στην όλη διαδικασία, περνώντας συχνά και εύκολα το κατώφλι της αδιακρίσιας, κινούμενη με άνεση κάτω από οποιοσδήποτε συνθήκες, χτίζοντας καριέρα μεσίτριας με επισφαλείς συμμαχίες, γεγονός που της δημιουργεί μια εμφανή ανασφάλεια. Με τη σειρά της, η ανασφάλεια την ωθεί σε μια εκθετικά αποθρασυμένη συμπεριφορά.

Σε τέτοιο βαθμό, που δεν ερυθρία ουδαμού στο να ζητήσει από πελάτες αφού, περιέργως, έχει ήδη πληροφορηθεί την τύχη του προς πώληση αντικειμένου, τα ονόματα και τηλέφωνα, όσων απασχολήθηκαν, τα χρηματικά δεδομένα και λοιπές λεπτομέρειες. Ξεδιάντροπα προσβλητικό, μα και κάπως χιουμοριστικό. Αντιληπτό με όσα γίνονται στο άκαρδο οικονομικό περιβάλλον, μα απολύτως απαράδεκτο σε επίπεδο αξιοπρέπειας.

Πάμε να το κλείσουμε το θεματάκι. Η μεσιτεία είναι πολύ μια περίεργη, ιδιότυπη δραστηριότητα. Μπορεί να την ασκήσει ο οποιοσδήποτε, δεν απαιτούνται πτυχία, διαπιστεύσεις, τυπικά ή θεσμοθετημένα προσόντα. Μπορεί επίσης να την κάνεις με οποιοδήποτε τρόπο. Κυριλέ ή πεζοδρομιακά, χαλαρά ή επιθετικά. Μπορεί να την κάνεις με ένα κινητό και μια μοτοσυκλέτα, μπορεί και να νοικιάσεις γραφεία που ντρέπεσαι να κοιτάξεις. Τίποτα από τα προηγούμενα δεν αποκλείει ότι μπορεί να είσαι Κύριος ή Κυρία, αλλά και Φουμαντσού. Κι' όσο οι εποχές σκληραίνουν, τόσο μερικές δουλειές μπορούν να γίνουν αποτρόπαιες.

Είναι η φύση του επικρατέστερου συστήματος τέτοια. Άλλοι το αποκαλούν ελεύθερη οικονομία, άλλοι καπιταλισμό, άλλοι κεφαλαιοκρατικό πολιτισμό. Όπως και να το πεις, ζει και τρέφεται από διάφορες συνθήκες. Η σπουδαιότερη από αυτές, είναι το επιχειρείν. Στις

μέρες μας διατηρεί ελάχιστο ίχνος ηθικής. Για την ακρίβεια, επιζεί από τον αμοραλισμό και την αδιαφορία για οτιδήποτε άλλου πλην του κέρδους. Στον αντίποδα, μοιραία και η ηθική δεν έχει τίποτα από συμφέρον. Παρεπόμενο σε αυτόν, τον ίδιο λάκκο να παλεύουν και οι εκπρόσωποι της μεσιτείας, αρκετούς εκ των οποίων θα ήθελες να αποφύγεις. Αρκετά θλιβερό, με διάσπαρτα κωμικά στοιχεία.